

VOGUE

TÜRKİYE

ÖZGÜR RUHLAR

19 TL
K.K.T.C 22 TL
VOGUE.COM
MAYIS 2021

244 + 6 DUYUDA TULUM

Gerçekten kaç tane duyumuz var? Bize söylendiği gibi sadece beş tane mi? Ve bunlara enerjiyi ekleyince altı mı ediyor? Meksika'da Tulum'u keşfederken bir yandan da bu sorulara cevap arıyorum.

Yazı CAN REMZİ ERGEN

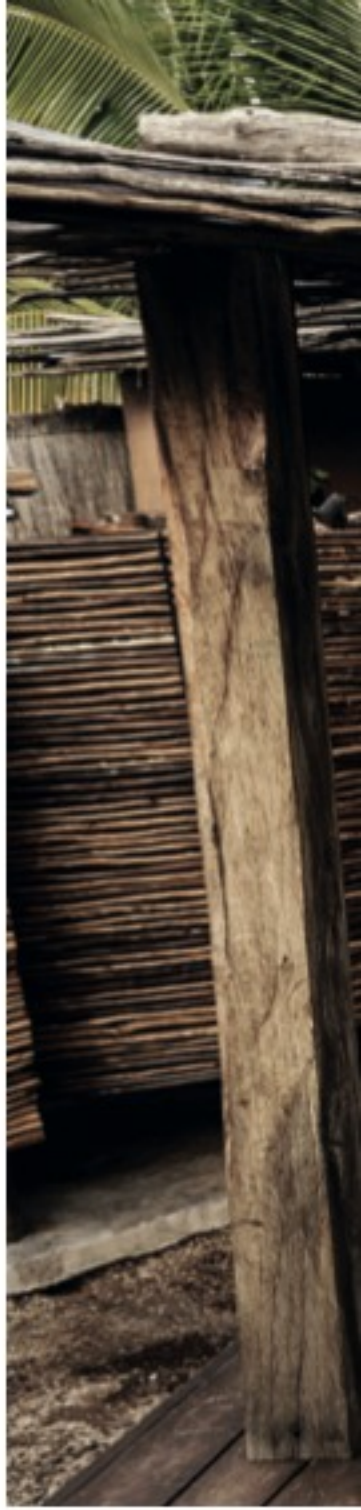
Meksika polisine pizza götürmek Jack Caravana'nın fikriydi. İçinde pasaportum, iki bilgisayar, kredi kartları ve biraz nakit olan kiralık arabam üç saat önce park ettiğim yerde yok. Halbuki daha bu sabah beni gezdiren tur rehberine: "Ne garip, buraya gelmeden önce Meksika sanki hırsızlığın boy gezdiği bir yer olarak dağarcığımdaydı, ama burası ne kadar güvenli" diyordum. Araba ve içindekileri yerinde bulamadığımda yanımdaki arkadaşlarım; "Önce pizza yiyelim, sonra polise gideriz" dedi.

Biraz daha geriye gidersek; araba, bu seyahat daha tam olarak başlayamadan bir mesele olmuştu. Her şey, İstanbul'dan Cancún'a uçmadan saatler önce ehliyetimi bulamayıp, araya gidiş - dönüş bir Ankara uçuşu eklediğimde (evim orada) başladı. O da yetmedi, Cancún'a indiğimde yaklaşık iki buçuk saatlik bir yolculukla beni Tulum'a götürmesi için araba kiraladığım yerel firmanın havalimanında bir şubesi olmadığı gerçeği, Meksika'da uçağın kapısının açılmasıyla yüzüme vuran sıcak okyanus havasının hemen sonrasında çarptı. Üstelik, şehirdeki ofisleri de kapalıydı. Çıkarılacak ders: Özellikle bilmediğiniz bir yere gidiyorsanız arabanızı adı her yerde karşınıza çıkan global firmalardan kiralayın. En azından bu durumu riske atabilecek kadar zamanınız yoksa.

Pizzacıya dönersek... O an yapabileceğim pek bir şey yokken polise bir saat geç gitmenin duruma yapabileceği

etkiyi tartmıyordum, çünkü bunu gerçekten bilemezdik. Ve sanırım Jack haklıydı, Tulum'un gece partiledikten sonraki pizza adresi Delek Tulum'un lezzetli pizzasını polise de götürmek olaya sempatik bir hava katabilirdi. Ne de olsa çoğu insan pizza severdi ve gece yemek yemek orada da bir âdet. Sanki teslimiyet, ben bir şey yapmadan kendini hissettiriyordu. Belki de mesele kendini körü körüne teslim etmek değildir. Bir şekilde teslim olmuşken hayata - bazen zorla da olsa - içinin o noktada huzurlu olabilmesidir, bunu sanırım ilk defa burada yaşıyorum. Pizzacıda başıma geleni duyan bir arkadaşımız soruyor: "Şu an nasıl bu kadar sakınsın?" "Bimiyorum" diyorum. Belki de cevap şöyle olmalıydı; "Kutsal Maya topraklarında, enerji akışının göbeğinde, Tulum'dayım."

Şu an hayatımın bu noktasında genetik bir rahatsızlık sebebiyle bağışıklık sistemimi tamamen durduran biyolojik bir enjeksiyonu vücuduma aldıktan birkaç gün sonra, COVID-19'un göbeğinde, Meksika'ya 18 saatlik bir uçuş yapıyorum. Doktorumun uyarılarına rağmen, riskli görünen bu seyahatin bana iyi geleceğini hissediyorum. Huzurun belli bir yerinin olmaması gibi yoga yapmak için de illa Hindistan'a gitmeye veya iyileşmek için "kutsal" topraklara yerleşmeye gerek yok. Mesele daha çok bizimle ilgili. Ama bazı topraklarda bir enerji akışı olduğu ve bunun bizi etkilediği kesin.

Duy

Senin duyduğun kadar önemli bir şey varsa o da senin sesinin duyulması. İhtiyaçlarının daha sen bile fark etmeden duyulması ve karşılanması. La Valise'in misafirlerine kulak verişini böyle özetleyebiliriz. Okyanus ve ormanı birbirine bağlayan bu otelde, geceleri okyanus sesiyle uyuyorsunuz. Zira okyanusun dalgaları sadece metreler uzağınızda. Kuş seslerini de unutmamak gerekir. Ve de kuş seslerini ve doğanın bütün tınılarını içeren Castillo performansını. En son Burning Man'de ve ardından Bodrum'da canlı dinlediğim Eduardo Castillo'nun Mardeleva performansı söz konusu. Derin bir müzik bilgim yok ama son altı aydır şan dersleri alıyorum. Siz piyanodaki notayı sesinizle çıkardığınızda, o nota ve sesiniz garip bir şekilde havada buluşuyor ve o an sizin çıkardığınız ses başka bir platformda, varlıkta, düzlemde karşılığını bulmuş oluyor. O bütünlük hissi, Eduardo'nun müziğini de anlatabilir; o sanki içinizi biliyor ve içinizdeki bir yerlerden çalışıyor. Tulum'daki bu performans, burayı anlatmada önemli bir rol üstleniyor.